?No em perdre l'experiència d'estar sobre l'escenari amb tota una orquestra simfònica?.

Entrevistes | 26-11-2014 | 16:55

La cantant Beth acompanyarà divendres i dissabte la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya al doble concert que oferiran a l'Auditori de Girona. Hi presentaran el tercer treball de la trilogia de llegendes, Llegendes del pop&rock, on versionen clàssics d'aquests dos gèneres. És el segon projecte en què la vocalista col·labora amb la formació, integrada per una setantena de músics i que combina els instruments de la Jove Orquestra de les Comarques Gironines amb els de la cobla La Principal de la Bisbal.

És la segona vegada que col·labores amb la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya. Què et va atreure del projecte?

El fet de cantar amb una orquestra simfònica, perquè no ho havia fet mai abans. L'any passat també el fet de compartir l'escenari amb el Cris Juanico, però sobretot el fet de poder estar sobre un escenari amb tots els músics d'una orquestra simfònica, perquè em venia super de gust i era una experiència que no em volia deixar perdre.

El fet de treballar amb una orquestra de gran format és una cosa poc habitual avui en dia.

Clar, a mi de fet ja em costa fer concerts amb tota la banda, que en realitat són cinc, doncs imagina't amb tants! En els temps que corren acaben sent molts concerts acústics, poc acompanyada, que també són molt macos i molt agraïts pel públic, perquè són més directes, però el so clàssic d'una orquestra simfònica és meravellós.

I que sigui una formació poc habitual, amb barreja d'instruments de cobla i clàssics, suposa algun repte?

Un repte no, però és veritat que és un so que encurioseix. Jo perquè ja els conec de l'any passat i sé com sona i que és una bona combinació molt maca. Sí que és veritat que l'any passat quan m'ho van dir, em va sembla molt original, i tenia curiositat de com sonarien aquelles cançons amb la cobinació de cobla i corda. Vaig veure que realment encaixa molt i que ho fa molt nostre, perquè el so de la cobla recorda molt a la sardana i al so de casa nostra i vaig veure que funcionava molt

bé i quedava xulo.

Com és treballar amb els músics de la Jove Orquestra de les Comarques Gironines?

A mi em va sorprendre molt perquè vaig pensar que eren molt compromesos per ser tan joves i combinar tantes agendes quan tenen aquesta edat, que sempre tens mil coses a fer és difícil... però quan vaig anar al primer assaig i vaig veure com tocaven als concerts, la intensitat que hi posen, l'energia i les ganes, també és molt de l'edat. Per ells també és una experiència magnífica estar a l'escenari i compartir aquests concerts. Sí, són les ganes, però sempre amb aquest punt disciplinat que tenen els músics clàssics, perquè de fet, amb tanta gent ha de ser així perquè si no el director es tornaria boig. Tot i haver-hi aquest punt de disciplina i d'ordre i de fer bé les coses, es noten també aquestes ganes d'experimentar i l'energia jove.

L'any passat eren bandes sonores, aquest any són clàssics de pop i del rock. En qualsevol cas, són cançons molt conegudes però els abordeu amb uns arranjaments nous creats expressament per aquest tipus de formació.

Sí, exacte. Les cançons les coneixia totes i alguna sí que ha estat una mica repte cantar-la, però la veritat és que ja tenim moltes ganes de fer-ho en directe, perquè l'estudi sempre és més fred i tinc ganes que sigui divendres per poder-ho experimentar en directe.

Em destacaries alguna de les cançons que t'hagi agradat pel resultat?
La cançó de la Whitney Houston, I will always love you, sí que d'entrada va ser com ?Uf, voleu dir que he de cantar això?? i imposava una miqueta, però la veritat és que després vaig quedar molt satisfeta a l'estudi. Els arranjaments són molt bonics, pensats amb molt de gust i com que ja sabien qui les havia de cantar, ens han cuidat i mimat molt i estan fetes no a mida, perquè estan fetes a mida per l'orquestra, però si pensant en l'intèrpret. Per això el resultat és bastant rodó.

En aquest treball et retrobes amb en Manu Guix, compartireu alguna cançó?

Sí, fem una mena de medley de l'Stevie Wonder i llavors també fem un medley de cançons de rock català i ara no me'n recordo si alguna més.

Ja us coneixieu, com ha sigut el retrobament?

Ens veiem sovint. El coneixia de quan vaig estar a l'acadèmia i mai hem perdut el contacte en aquests anys. Hem cantat a vegades al Luz de Gas, hem coincidit en algun concert benèfic... tenim molts amics i músics en comú, llavors ens anem veiem bastant sovint.

Autor: Alba Carmona/GN